

Muljed kohtumiselt nobelistidega Lindaus

Laura Kaarma

Lindau nobelistide kohtumine oli minu jaoks äärmiselt inspireeriv ja õpetlik kogemus. Nädala jooksul oli võimalus kuulata Nobeli laureaatide teadlasteekondi, nende mõtteid teadusest ja teadlase rollist ühiskonnas ning osaleda aruteludes tänapäeva kõige olulisemate globaalsete probleemide üle alates kliimamuutustest ja tehisintellektist kuni tuumasõja ohu ning teaduse vastutuse ühiskonnas. Lisaks tihedale teadusprogrammidele jäid meelde kohtumised noorteadlastega üle maailma, kaunis Lindau saar ning kultuuri- ja võrgustumisüritused, kus tutvustati muu hulgas Rootsi ja Baieri kultuuri.

Üks kohtumise kõige liigutavamaid hetki oli Katalin Karikó ettekanne. Ta rääkis väga südamliselt oma teekonnast teaduses – tagasihoidlikust taustast, korduvatest tagasilöökidest ja vallandamistest ning sellest, kuidas järjekindlus ja vastupidavus aitasid tal oma tööga edasi liikuda. Minu jaoks jäi kogu kohtumise põhiõppetunnina kõlama just *resilience* – oskus tagasilöökidest hoolimata jätkata, oma ideedesse uskuda ja vajadusel uuesti proovida. Samuti liigutas mind see, kui suure austuse ja soojusega mitmed Nobeli laureaadid rääkisid oma tudengitest ja kolleegidest. See tuletas meelde, kui oluline on teaduses mitte ainult hea idee, vaid ka toetav ja usalduslik keskkond.

Eriliseks kogemuseks oli minu jaoks ka osalemine Novo Nordisk Foundationi korraldatud paneeldiskussioonis koos Nobeli keemiapreemia laureaadi Morten Meldaliga, kus arutasime interdistsiplinaarsuse rolli teaduses. See arutelu pani mind mõtlema sellele, kui oluline on tänapäeva teaduses oskus liikuda erinevate valdkondade vahel, õppida teiste erialade keelt ning olla avatud koostööle ka siis, kui see esmapilgul tundub keeruline. Noorteadlasena on lihtne tunda, et peaks kiiresti leidma oma väga kitsa niši, kuid Lindau kohtumine näitas mulle pigem seda, et suured ideed sünnivad sageli just valdkondade piirialadel.

Üheks isiklikuks tipp hetkeks oli lõunasöök Gregory P. Winteriga, kellelt jäi eriti meelde mõte: „*If it should work but doesn't, then it's a matter of fiddling with the conditions*“. See lause võtab teadustöö argipäeva väga hästi kokku: vahel ei tähenda ebaõnnestumine, et idee on halb, vaid et tingimused vajavad veel timmist. Väga inspireeriv oli kuulata ka Omar M. Yaghit, kelle töö metall-orgaaniliste võrestikega on seotud muu hulgas veepuuduse probleemi lahendamise. See pani mõtlema, kui fundamentaalne ja samas endiselt aktuaalne globaalne probleem on ligipääs puhtale veele ning kui oluline roll võib teadusel olla ka kõige põhilisemate inimvajaduste lahendamisel.